

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202933
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6719202933.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej Ľ. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX L., štátna občianka SR, o zaplatenie 200,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 200,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- € od 23.06.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.06.2019 formou elektronického podania bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd formou platobného rozkazu zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 200,- € z titulu istiny, odplatu vo výške 56,- €, zmluvnú pokutu vo výške 33,- €, poplatky za upomienky vo výške 180,- €, zmluvný úrok vo výške 70 % ročne zo sumy 200,- € od 22.06.2015 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 256,- € od 23.06.2016 do zaplatenia, a zároveň žiadal, aby bola žalovaná povinná zaplatiť mu aj trovy konania.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.603800384 zo dňa 22.06.2015, uzavretej podľa zákona č.129/2010 Z.z., žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 200,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 196,- €, t.j. žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku 396,- € do 22.06.2016. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaná dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaná sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- €. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval žalovanú na úhradu jeho záväzku. Žalobca tiež uviedol, že zaslal žalovanej 6 upomienok, pričom v zmysle Všeobecných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- €, na základe čoho si uplatnil celkovo sumu 180,- €. Žalovaná do dňa spísania tejto žaloby neuhradila žalobcovi žiadnu čiastku na predmetný úver. Na záver žalobca navrhol, aby súd v prípade, že to bude možné, postupoval

následne pri splnení stanovených podmienok tak, že rozhodne rozsudkom pre zmeškania bez nariadenia pojednávania.

2. Dňa 15.07.2019 bola žalovanej doručená žaloba spolu s prílohami, ako aj poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu (spolu s predvolaním na pojednávanie bolo žalovanej doručené aj poučenie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 C.s.p.) a tiež uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 11.07.2019, sp.zn.10Csp/49/2019-27, ktorým bola žalovaná vyzvaná, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadrila k žalobe doručenej súdu dňa 24.06.2019, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaná na túto výzvu súdu nereagovala.

3. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 25.09.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani právna zástupkyňa žalobcu, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' na tomto pojednávaní ospravedlnil žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.09.2019 formou elektronického podania, a to s poukazom na pracovnú zaneprázdnenosť, pričom ospravedlnili tak svoju neúčast', ako i neúčast' ich právnej zástupkyne na tomto pojednávaní a žiadali, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, ktorá mala tiež doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, ani nežiadala pojednávanie odročit'. Súd postupoval podľa § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

4. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca do spisu v priebehu konania a to: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.06.2015 z č.l.14 vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru z č.l.13, pričom zistil tento skutkový stav. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.06.2015 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá podľa zákona č.129/2010 Z.z. medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom, v zmysle ktorej sa veriteľ na žiadosť spotrebiteľa zaviazal bez zbytočného odkladu po podpise tejto zmluvy dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,- € a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne malo predstavovať sumu 196,- €, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 396,- €. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola dojednaná vo výške 56,- €, čo malo predstavovať ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %, ktorá mala byť vypočítaná v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ zobral na vedomie. Úrok bol dojednaný vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne malo predstavovať sumu 140,- €. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 396,- € do 22.06.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach alebo v hotovosti mandatarovi. Vzhľadom na uvedené, sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 22.06.2016. Zmluvné strany sa tiež dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zaplatí zmluvnú pokutu vo výške 33,- € a tiež sa spotrebiteľ zaviazal uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- €, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. V spodnej časti zmluvy je uvedené, že spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdil to, že žiada úver poskytnúť zmenkou a zároveň svojim podpisom potvrdil prevzatie zmenky dňa 22.06.2015.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „citovaný právny predpis“) v znení účinnom do 22.12.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním

spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného právneho predpisu v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) citovaného právneho predpisu v znení účinnom do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného právneho predpisu v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného právneho predpisu v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
  - s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
  - t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
  - u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
  - v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
  - w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
  - x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
  - y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
  - z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
  - aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.
- Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.
- Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
- Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.
- Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.
- Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
- Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
- Podľa § 299 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

6. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 22.06.2015 uzavretá úverová zmluva, pričom táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch, voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Žalovaná má v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalobca má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“, t.j. na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka. Zároveň súd ale aplikoval na tento zmluvný vzťah aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

Súd vychádzajúc z tvrdení žalobcu, ako i z dôkazov ním predložených, keď nemal nijakým spôsobom preukázané, že by žalovaná tieto skutočnosti rozporovala (výška poskytnutého úveru, výška uhradených

súm na predmetný úver), považoval nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru vo výške 200,- € za nesporný a vzhľadom k tomu súd žalobcovi túto sumu aj prisúdil a žalovanú zaviazal na jej úhradu. Súd zamietol žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal úhrady tzv. odmeny resp. odplaty vo výške 56,- €, ako i v časti, ktorou sa žalobca domáhal úhrady zmluvného úroku vo výške 70 % z istiny úveru, a to z nasledovných dôvodov.

V predmetnej úverovej zmluve bolo dojednané, že žalovaná ako spotrebiteľ bude povinná uhradiť za poskytnuté peňažné prostriedky jednak tzv. odplatu vo výške 56,- €, ktorá mala predstavovať ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 % a zároveň úrok z úveru vo výške 70 %, t.j. sumu 140,- €, teda celkovo mala žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť čiastku 396,- €, čo po odpočítaní istiny úveru vo výške 200,- € predstavuje sumu 196,- € ako celkové náklady spotrebiteľa za poskytnutie finančných prostriedkov.

Súd však zastáva názor, že takéto pojmové rozdelenie v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je právne irelevantné, pretože tak, ako to vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, konkrétne v nariadení vlády SR č.87/1995 Z.z., je presne špecifikované, čo všetko zahŕňa tzv. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov a v ktorej sú okrem úroku a poplatkov zahrnuté aj akékoľvek iné odplatné plnenia alebo náklady dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy resp. spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov, s tým, že v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je následne uvedené, že táto odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať a ktorá je špecifikovaná opäť v predmetnom nariadení vlády.

Pokiaľ teda v predmetnej úverovej zmluve bola žalovaná ako spotrebiteľ zaviazaná za poskytnutie peňažných prostriedkov uhradiť celkovo odplatu vo výške 98 % (tzv. odplata vo výške 28 % - 56,- € a úrok vo výške 70 % - 140,- €), sú tieto dojednania v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Obchodného zákonníka, t.j. odporujú zákonu a preto sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Okrem toho súd zastáva názor, že daná výška dojednanej odplaty vo forme úroku z úveru, ako i tzv. odplaty i s ohľadom na ďalej uvedené úvahy a zistenia je v rozpore aj s pravidlami slušnosti a poctivého konania, t.j. je nutné tieto zmluvné dojednania považovať za neplatné, aj kvôli tomu, že sa prieča dobrým mravom.

V zmysle vyššie citovaného § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva predmetné ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, platí, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov pri obdobnom úvere ročne. Súdu je pritom známe zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za prvý štvrtrok 2015 predstavovala RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške do 1.500,- € pri zmluvnej splatnosti od 6 do 12 mesiacov hodnotu 25,88 %, čiže dvojnásobok predstavuje hodnotu 51,76 % a pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov to bola hodnota 37,67 %, čiže dvojnásobok predstavuje 75,34 %. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že celková dojednaná odplata v predmetnej úverovej zmluve vo výške 96 % presahuje zákonom stanovenú najvyššiu prípustnú výšku odplaty a teda ako taká bola táto odplata dojednaná v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho je táto časť predmetnej úverovej zmluvy absolútne neplatná, s poukazom na vyššie citované ustanovenie Občianskeho zákonníka, keď táto časť zmluvy ohľadne dojednanej odplaty možno oddeliť od ostatného jej obsahu.

Bez ohľadu na vyššie uvedené súd zastáva názor, že pri posudzovaní výšky dojednanej odplaty v zmluve o úvere treba vychádzať aj z ustanovenia § 39 OZ, najmä s prihliadnutím na to, či pre neprimerane vysokú výšku odplaty nie je právny úkon neplatný, aj z dôvodu, že sa prieči dobrým mravom. V oblasti súkromného práva platí obsahový korektív právnych úkonov v podobe dobrých mravov, ktorý je plne účinný v súkromnoprávných vzťahoch bez ohľadu na povahu ich subjektov. Týmto korektívom je jednak modifikovaná zmluvná sloboda zúčastnených subjektov pri vzájomnej dohode o určení obsahu zmluvných dojednaní, jednak predstavuje podmienku platnosti súkromnoprávných úkonov vo všeobecnosti. Preto aj pri stanovení úrokovej sadzby v zmluve o úvere s ohľadom na zmysel a význam inštitútu úroku ako odplaty za úver jeho výška nemôže byť bezbrehá a neobmedzená, ale je obmedzená jednak korektívom dobrých mravov a jednak zmyslom a účelom predmetného inštitútu v systéme platného práva.

Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti konkrétnej posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo

svojom rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 1682/2007 uviedol, že „Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločenský normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého jednanía a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

Súd zamietol žalobu aj v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33,- €, nakoľko si súd ako prejudiciálnu otázku vyhodnotil, že zmluvná podmienka dohodnutá medzi stranami sporu v predmetnej úverovej zmluve, podľa ktorej ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- €, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda je absolútne neplatná. Súd má za to, že táto zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, a zároveň táto podmienka nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z niekoľkých desiatok ďalších sporov vedených aj na tunajšom súde, o čom má súd vedomosť zo svojej rozhodovacej činnosti. Nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a v tej súvislosti aj neprijateľnosť takejto podmienky súd videl aj v tom, že žalovaná ako spotrebiteľ bola v postavení, že buď bez výhrad prijme zmluvné podmienky, ktoré navrhol žalobca alebo s ňou tento neuzavrie zmluvu. Neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky súd vyvodil i z toho, že táto zaväzovala žalovanú k jej zaplateniu aj v prípade, ak by bola v omeškani so zaplatením len časti svojho dlhu, napr. v sume 5,- €. Predovšetkým však súd poukazuje na znenie ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, kde je príkladom konkrétne uvedené, čo sa považuje za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a kde okrem iného je uvedené, že sa za ňu považuje aj dojednanie požadujúce od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Nakoniec súd zamietol žalobu aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal plnenia, vo výške 180,- € z titulu pokút za upomienky, keď ohľadne tohto nároku žalobca neunesol ani dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu tej skutočnosti, že by akákoľvek upomienka bola žalovanej vôbec zaslaná.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, tento súd priznal od 23.06.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po dojednanej splatnosti úveru, tak ako bol žalobcom uplatnený z prisúdenej istiny, a to vo výške 5 % ročne (taktiež ako bol žalobcom požadovaný), keďže sa jednalo o zákonný úrok z omeškania a základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %.

7. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách konaniach rozhodol súd analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku. Keďže žalobca bol len v časti úspešný v tomto konaní, súd vyhodnocoval pomer úspechu strán sporu, pričom tento svedčil v prospech žalovanej, keďže celkovo sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 469,- € s príslušenstvom, avšak súd prisúdil žalobcovi len čiastku 200,- € s príslušenstvom a preto by žalovaná mala nárok na náhradu trov konania v určitej časti. Nakoľko si však žiadne trovy konania neuplatnila a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by jej nejaké trovy konania vznikli, súd rozhodol tak, že jej nárok na náhradu trov konania už v tomto štádiu konania nepriznal. Súd totiž zastáva názor, že by bolo nehospodárne a neúčelné, aby súd v takomto prípade v tomto rozhodnutí rozhodol, že žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu x % a následne by samostatným uznesením tunajšieho súdu bolo rozhodnuté, že sa žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 0,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.